

MIRCEA PETEAN

POEMELE ANEI

Ediția a doua
revăzută și adăugită

Prefață de Andrei Zanca
Postfață de Paul Aretzu

LIMES
2019

Respect pentru oameni și cărți

Câteva cuvinte lămuritoare la ediția a doua	5
Câteva cuvinte lămuritoare la ediția întâi	7
Savoarea melancolică a ironiei și calea iubirii (Andrei Zanca)	9
DOMENIUL	15
I.	17
1 (vreau să te strig)	19
2 (spunea că urmărește)	20
3 (ora ta a venit)	21
4 (ce se vede-i un bob de rouă)	22
5 (o pasăre mare)	23
6 (dormi)	24
7 (vorbele cu pași ușori)	25
8 (lasă-mă să adorm)	26
9 (lumina joasă te linge pe tălpi)	27
10 (obrazul a cam prins asprimi)	29
11 (Zâmbiți, vă rog! X)	30
12 (pastișă)	31
II.	33
13 (tu crezi în puterea curată)	35
14 (aș vorbi despre înverzita vale)	36
15 (fi-s ochii asemenea)	37
16 (fugit-ai de cușca)	38
17 (acolo unde începe sfârșitul)	39
18 (solfegium aproape zilnic)	40
19 (e seară)	41
20 (Dumnezeu eu și mersul istoriei)	42
21 (urmăream fazele Ștefanei)	43
22 (cascadă întreruptă)	44
23 (odăile goanei noastre sunt părăsite)	45
24 (ninge în dorul lelii)	46
25 (Nucă în cădere)	47
26 (Iarnă decadentă)	48
27 (Poem dintr-o răsuflare)	50
III.	51
28 (După douăzeci de ani)	53
29 (memoria mea este un cimitir)	54
30 (m-ai urmat fără ezitare atunci)	55

31 (<i>de cum te-ai apropiat</i>)	56
32 (<i>ți-ai pus sigiliul pe carnea solarelor</i>)	57
33 (<i>mă luat luai</i>)	58
34 (<i>ți-ai zgâriat picioarele în murii miriștilor</i>)	59
35 (<i>ca două săbii scoase din teaca ploii</i>)	60
36 (<i>am trecut împreună podețu</i>)	61
37 (<i>chiar sub ochii noștri pădurea</i>)	62
38 (<i>pe ruinele casei unchiului</i>)	63

IV 65

39 (<i>departe de-a mă apăra poemul acesta</i>)	67
40 (<i>iubita mea și dragostea e trecătoare</i>)	68
41 (<i>lumea spălată de ultima ploaie</i>)	70
42 (<i>vacarmul sângelui astupa vuietul combinatului</i>)	71
43 (<i>pe vremea ceea lucram</i>)	72
44 (<i>după ce o viață scribul Ilie</i>)	73
45 (<i>un galben rug încins pe creste</i>)	74
46 (<i>mă aflu pe un platou situat la 800 m altitudine</i>)	75
47 (<i>Ana</i>)	76
48 (<i>am de gând mai târziu</i>)	77
49 (<i>Natură statică</i>)	78
50 (<i>Robinetul din bucătărie</i>)	79
51 (<i>Se naște o insulă</i>)	80
52 (<i>Simfonia concretă</i>)	81
53 (<i>În capitala Provinciei</i>)	82

V 85

54 (<i>voi dezamăgi fără tăgadă</i>)	87
55 (<i>la început a fost muntele</i>)	88
56 (<i>Ana i-auzii cum foșgăie surd ca omizile</i>)	90
57 (<i>visătoare palmă</i>)	91
58 (<i>m-am visat vâslind</i>)	92
59 (<i>pluteam</i>)	93
60 (<i>nu există idei</i>)	94
61 (<i>aud</i>)	95
62 (<i>ușor cu latul palmei distrată</i>)	96
63 (<i>la începutul poemului</i>)	97
64 (<i>La aniversară</i>)	98
65 (<i>Castedralele memoriei XII</i>)	99

VI 101

66 (<i>azvârl banul în sus</i>)	103
67 (<i>acasă fiind eu sunt plecat de-acasă</i>)	104

68 (prezența ta devenise coplesitoare).....	105
69 (ți-am luat urma).....	106
70 (disparația e ireală).....	107
71 (apari în căscioara cantonierului).....	108
72 (am bătut la porțile caselor).....	109
73 (dacă nu erai nicăieri nu înseamnă).....	110
74 (ca un zeu solar abia ieșit din găoacea cuvântului).....	112
75 (sunt femei).....	113
76 (Întâia epistolă către un prieten vechi de demult și de departe).....	114
77 (M-a căutat la slujbă tata).....	115
78 (Praf, noroaie, zăpezi).....	117

VII..... 121

79 (iubirea e însoțire).....	123
80 (singurul lucru cert este că nimic nu-î cert).....	124
81 (colosal nu e cuvântul în sine).....	125
82 (căci în vreme ce Nicanor cerne întâlniri).....	126
83 (dacă eul este multiplu atunci).....	127
84 (noi suntem dintre aceia care aud voci).....	128
85 (infiniit mai tolerant decât spiritul este trupul).....	129
86 (buricele degetelor mele peste unghiile de la mâinile).....	130
87 (Dumnezeul lui Nicanor este călătorul de profesie).....	131
88 (mereu cucerită).....	132

VIII..... 133

89 (căutam o pereche de ochi).....	135
90 (absența ta e plină).....	136
91 (vino odată).....	137
92 (un pumn de boabe de nisip).....	138
93 (de câte ori te-aud plângând).....	139
94 (azi îi voi vorbi despre gramatica cuvântului lovitură).....	140
95 (între noi doi).....	141
96 (pentru că frunza a înverzit).....	142
97 (mă coc în jarul).....	143
98 (visez un mexico).....	144
99 (tata ce face).....	145

IX..... 147

100 (Poema Anei).....	149
-----------------------	-----

X..... 153

101 (ce faci acolo).....	155
--------------------------	-----

102 (<i>sed într-un colț de bucătărie</i>)	157
103 (<i>scriu de câteva ceasuri</i>)	158
104 (<i>cum aș putea scrie în absența revelației</i>)	159
105 (<i>bucură-te suflete bucură-te / îngerul a strigat</i>)	160
106 (<i>bucură-te suflete bucură-te / îngerul a ațipit</i>)	161
107 (<i>bucură-te suflete bucură-te / îngerul se trezește</i>)	162
108 (<i>bucură-te suflete bucură-te / îngerul a adormit din nou</i>)	163
109 (<i>iar dacă e să ne instalăm astfel</i>)	164
110 (<i>în urmă-ne biserica ninsă</i>)	165
111 (<i>ieri noapte – de pildă – am visat-o pe Ștefi</i>)	166
XI	167
112 (<i>Ana în Liguria</i>)	169
XII	173
113 (<i>vino-n codru la izvorul</i>)	175
114 (<i>strivitor cântecul mierlei</i>)	176
115 (<i>te jucai cu o urnă</i>)	177
116 (<i>în vuietul și foșnetul arborilor</i>)	179
117 (<i>vino</i>)	181
118 (<i>veneam de la drum lung</i>)	183
119 (<i>călătoriile noastre</i>)	184
120 (<i>plecat mereu cu adresă ori fără mi-am zis</i>)	185
121 (<i>dis-de-dimineată</i>)	187
122 (<i>bate lumina toamnei în cercevele</i>)	189
123 (<i>sara-n grădina casei tale părintești</i>)	190
124 (<i>pe cei ce roiesc în juru-mi</i>)	191
125 (<i>cu prietenul aranjorului de premii călătorii și burse</i>)	192
126 (<i>exigentă furioasă pedepsitoare ai fost cu mine</i>)	193
127 (<i>îndepărtatu-m-am de tine</i>)	194
128 (<i>voi veni cu un coș de nuiele</i>)	195
129 (<i>hai cu mine în noapte</i>)	196
Cartea continuă a iubirii (Paul Aretzu)	199
REFERINȚE CRITICE	205

vreau să te strig
pe nume
cade ca o sămânță
depărtarea
cuvântul nu se rostește –
se în-ființează

mă cheamă din marginea
ceea
răvășesc la doi pași de
aici
hățișul de carne și sânge
al celui mai aproape
al celei mai aproape
cu mâinile oarbe

*cine poate să pășească peste moarte
ca pe ape
a lui va fi împărăția numelui*

spunea că urmărește
umbra unui trandafir pe zid
am întrebat-o cum era
ea mi-a spus – *ca a ta*

ora ta a venit
ora ta a plecat
orele tale pleacă și vin
astup în prund cu tâmpla
rădăcini
sint cenușa cuvintelor pe limbă
și

să urmezi șirului de consecințe ale poemului
nu-i fericirea

ce se vede-i un bob de rouă
miezul nu-i nicăieri
a rămas doar marginea

lucrurile sunt uneori doar suprafețe
care dispar
dintr-un centru fix minuscul invizibil
fug snopi de raze –
rămâne doar marginea

nu știu ce am vrut să-ți spun –
Ana – când am simțit ca o boare
semn că nu mai erai
atunci m-am sprijinit de absența ta
ca de un zid de mănăstire

o pasăre mare (nici nu știu dacă întru totul pasăre îi văd doar o aripă și jumătate de trup împănat cu clonțul alungit puternic) mă îmboldește sub coaste cu îndoitura aripei rotundă ca un umăr umărul tău Ana îl prind în palme ca pe-o castană acum știu pasărea-i înăuntru dă să iasă împinge cu îndoitura aripei eu mă aplec deasupra ta precum deasupra primei noastre întâlniri – coboram la râu ținându-ne de mână în dreptul unui pod de bârne de mai ții minte – iar în marginea drumului șoferul autobuzului juca șah cu o femeie uscată sobră introvertită – și ți-l sărut pe furiș

dormi
surâsul în colțul gurii uitat
ca un fluture viu

e un fel al vieții
de a-și răspunde sieși

O
auzi cum bate un os
în toaca de lemn verde
a pântecului tău

vorbele cu pași ușori
rostuiesc respirației preajmă
înăuntru

afară
mâinile nu se-ntâlnesc
lovesc aerul ca niște vâsle
abandonate
una peste alta palmele
fiecăruia
fac o scoică mai mare

ninge
acoperişuri câini vagabonzi
râul înghețat copacii
încremeniți într-un gest de dăruire
nedus până la capăt

lasă-mă să adorm
sogn-odor
șesului uniform

dacă tot m-ai părăsit
degetar
muntelui strălimpezit

nu-ndrăzni să mă visezi
negreșit
mai sunt amiezi

lasă-mă să adorm
sogn-odor
șesului uniform

chiar de aud îmbieri
vuiesc văi –
nicio dată nicăieri

lumina joasă te linge pe tălpi
iarba răsună a împăcare
te trezești – gura pecetluită de brumă
imaginația amenințată
(era să spun – ce stângăcie – de timp)

Ana

te aud și te ascult

sar în urma mea cuvintele
ca lăcustele
într-o strachină veche murdară
cândva formau frumoase perechi
încingeau horă seară de seară

e ca și cum ți-ai da întâlnire cu prieteni vechi
de demult și de departe
și ai suna gesturi vorbe căutături ca monezi
în palme
în așteptare

ana
(surâzătoare geana)

uite
vezi
acel chip ar vrea să se întrupeze
auzi
căci strig –

ia-ți tălpășița smalț zbanghiu